

DİYANET
İŞLERİ BAŞKANLIĞI
DERGİSİ

DİNİ, AHLÂKÎ, EDEBÎ, MESLEKÎ AYLIK DERGİ

2. Cilt

Ağustos - Eylül 1963

8 - 9. Sayı

BİRLİK VE BERABERLİĞİN ÖNEMİ

Mahmud ÖĞÜTÇÜ

Câmi, cemâat ve cemiyet dîni olan Müslümanlık, Müslümanları, birlik ve berâberliğe çağırmaktadır. Birlik'ten dirlik, dirlikten de dirilik ve zindelik sağlanır.

Kur'an-ı Kerîmde : "Hepiniz birden ALLÂH'ın ipine (Kur'ân-ı Kerîm'e) sımsıkı sarılın, birbirinizden ayrılmayın, ALLÂH'ın, size olan nimetini yâd edin.." (1) buyuruluyor.

Varlığımızın devam ve bekası, birliğe dayanır. Çözüntü ve çöküntü de ihtilâf ve ayrılıktan doğar. Birlik halinde yaşamamızı, perişanlık sebebi olan ayrılığa düşmememizi, bize Cenâb-ı Hak emir buyuruyor.

Tarihe karışan geçmiş milletlerin parçalanıp yok olmalarının başlıca sebebi tefrikaya düşmüş olmalarıdır. Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'inde : "ALLÂH'a, Peygamber'ine itâat edin, nizâa düşmeyin ki, korkak olursunuz da kuvvet ve devletiniz gider. Dayanın, ALLAH, dayanan ve katlananlarla berâberdir." buyuruyor. (2)

Yalnız başına kılınan namaz ile cemâatle kılınan namaz arasında 27 kat fazla sevap verilmesi de birlik rûhunu sağlamak değil midir?

Resûl-i Ekrem Efendimiz : "Cemâat (topluluk), rahmet; ayrılık, azap (helâk) tır." buyurarak bizleri uyartmışlar, biri birimizden uzaklaştırıcı şeylerden bizi sakındırmışlardır.

Hediyeleşmeler, selâmlaşmalar, elleşip kucaklaşmalar, hazır olmayan kimse hakkında güzel konuşmalar, hep karşılıklı sevgiyi sağlamak için değil midir? Gıybet, nemmamlık, gammazlık, iftira ve bühtanlar, serhoşluk, cimrilik, öfke ve buna benzer bütün yasaklar da ayrılık ve düşmanlık tohumlarıdır. İlk iyilik yapanın sevabının sayısız olduğu kadar, ilk önce kötülüğe başlayanın da günahının hesapsız olduğu su götürmez hakikatlerdendir. Uyuyan fitneyi uyaran, ALLÂH'ın rahmetinden uzaklarda kalır. Birliği bozan ve ona sebep olanlar, Peygamber Efendimizin mukaddes ruhunu incitmiş ve Kur'ân-ı Kerîm'in, bize düşman olduğunu bildirdiği şeytani sevindirmiş olurlar.

Namazda safları sıklaştırmakta da bir sevgi ve birlik ruhu göze çarpar. Resûl-i Ekrem Efendimiz, "Sıklaşın ki merhametleşir ve sevişirsiniz." buyurmuşlardır.

"Tek elin nesi, iki elin sesi var!", "Baş başa verilmedikçe taş yerinden oynamaz" ata sözleri de birliğin önemini gösterir. Resûl-i Ekrem

(1) Âl-i İmran, 103

(2) Enfâl, 47

Efendimiz : “Müslümanlar, bir vücud gibidir, o vücûdun hastalanan herhangi bir uzvunun acısını o vücûdun diğer kısımları da paylaşır.” buyurmuşlardır.

Birlik ve beraberlikle tefrika arasındaki farkın bir misal ile de izahı mümkündür: Biribirinden ayrı düşen rakamlar, izafi kıymetten mahrum oldukları için yalnız, mutlak kıymetlerini ve bir araya geldiklerinde ise izafi kıymet kazandıklarından 10, 100, 1000 kere büyüyerek karşımıza çıktıklarını görürüz. Meselâ 7 adedini ayrı ayrı üç yere yazdığımızda, sadece üç tane ayrı olarak 7 adedi okunur; fakat bu 7 adedinin üç veya dördünü yanyana sıralayıp bir araya getirdiğimiz zaman 777, 7777 gibi azametli bir yekûn ile karşılaşmış oluruz.

İşte tefrika ile birlik arasındaki bu koca farkı kavrayamayan veya bilip de nefse uyararak, birliği bozanlar, ebedî âlemdeki çarpılacakları cezadan önce, daha bu dünyada iken sürüden ayrılıp kendini kurda kaptıranların âkıbetine uğrayacaklardır.

Tefrika felâketzedeleri, bağlı oldukları topluluğu zayıf düşürmekle kalmaz, aynı zamanda karşıdaki düşmanların ekmeğine yağ çalmış ve onları kuvvetlendirmiş olurlar.

Resûl-i Ekrem Efendimiz’in, “Biribirini (Allah) için sevenler, kıyamet günü, nurdan minberler üzerinde haşrolacaklardır. Mahşer halkı, bu yüce mevkie erişenlere imrenerek, bunlar peygamber midirler? diye sordurduklarında, onlara : Hayır! Bunlar peygamber değil, dünyada iken Allah için sevişenlerdir, diye cevap verilecektir.” buyurdıkları rivayet edilmektedir.

Şurasını da belirtmek yerinde olur kanaatindeyim : Bilgi, ictihad sahalarında hakîkatin meydana çıkması gayesiyle ortaya çıkan fikir ayrılıkları konumuzun dışındadır. Fikir ve düşüncelerin serbestliğini emreden İslâm Dîni, bu tarzdaki ihtilâfın mahz-ı rahmet olduğunu da bildirmektedir.

Ne mutlu İslâm çatısı altında sevişen, anlaşılan hak ve hakikatte birleşen ve kaynaşan îmanlı ruhlara!